

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-508/10

**Europos Komisija
prieš
Nyderlandų Karalystę**

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2003/109/EB — Trečiųjų šalių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statusas — Prašymas suteikti ilgalaikio gyventojų statusą — Trečiosios šalies piliečio, jau įgijusio ilgalaikio gyventojų statusą vienoje valstybėje narėje, ar jo šeimos nario prašymas dėl leidimo apsigyventi kitoje valstybėje narėje — Kompetentingų institucijų reikalaujamų rinkliavų dydis — Neproporcingumas — Kliūtis pasinaudoti teise apsigyventi“

Sprendimo santrauka

1. *Ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo — Ikiteisminė procedūra — Dalykas — Ieškinys — Kaltinimų ir pagrindų nurodymas*

(SESV 258 straipsnis; Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirma pastraipa; Teisingumo Teismo procedūros reglamento 38 straipsnio 1 dalies c punktas)

2. *Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija — Imigracijos politika — Trečiųjų šalių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statusas — Direktyva 2003/109 — Tokio piliečio, kuris jau turi šį statusą vienoje valstybėje narėje, ar jo šeimos nario prašymas suteikti šį statusą ir leidimą apsigyventi kitoje valstybėje narėje*

(Tarybos direktyva 2003/109)

1. Bylose dėl įsipareigojimų neįvykdymo ikiteisminės procedūros paskirtis yra suteikti suinteresuotai valstybei narei galimybę, pirma, įvykdyti iš Europos Sąjungos teisės kylančius įsipareigojimus ir, antra, tinkamai apsiginti nuo Komisijos pareikštų kaltinimų. Todėl pagal SESV 258 straipsnį pareikšto ieškinio dalykas apibrėžiamas šioje nuostatoje numatyta ikiteisimine procedūra.

Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą ir jo Procedūros reglamento 38 straipsnio 1 dalies c punktą Komisija ieškiniuose, pareikštuose pagal SESV 258 straipsnį, privalo nurodyti konkrečius kaltinimus, kuriais remdamasis Teisingumo Teismas priima sprendimą, ir bent trumpai išdėstyti teises ir faktines aplinkybes, kuriomis grindžiami šie kaltinimai. Vis dėlto, kai Komisija tvirtina, jog nacionalinės teisės aktai prieštarauja direktyvos sistemai, struktūrai ar prasmei, ir dėl to atsiradusio Sąjungos teisės pažeidimo negalima susieti su šios direktyvos konkrečiomis nuostatomis, vien dėl šios priežasties jos ieškinys negali būti laikomas nepriimtinu.

(žr. 33–35, 39 punktus)

2. Valstybė narė, kuri trečiųjų šalių piliečiams, prašantiems suteikti joje ilgalaikio gyventojų statusą, ir trečiųjų šalių piliečiams, kurie įgijo ilgalaikio gyventojų statusą kitoje valstybėje narėje nei ši valstybė narė ir prašo leisti pasinaudoti teise apsigyventi šioje valstybėje narėje, ir jų šeimos nariams,

prašantiems leisti juos lydėti ar pas juos atvykti, taiko per dideles ir neproporcingas rinkliavas, dėl kurių gali atsirasti kliūtis pasinaudoti Direktyvoje 2003/109 dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso įtvirtintomis teisėmis, pažeidžia įsipareigojimus pagal Direktyvą 2003/109.

Nors valstybė narė gali teisėtai taikyti rinkliavas už leidimų gyventi išdavimą pagal šią direktyvą, nustatydamą šių rinkliavų dydį ji neturėtų nei siekti, nei lemti kliūtis įgyti ilgalaikio gyventojų statusą, numatytą šioje direktyvoje, antraip būtų pažeistas šia direktyva siekiamas tikslas ir jos prasmė ir ji prarastų veiksmingumą.

Be to, valstybės narės diskrecija nustatyti iš trečiųjų šalių piliečių reikalaujamų rinkliavų už leidimų gyventi išdavimą pagal Direktyvos 2003/109 II ir III skyrius dydį nėra neribota ir dėl to remiantis ja negalima reikalauti rinkliavų, kurios būtų pernelyg didelės, atsižvelgiant į jų reikšmingą finansinę įtaką šiems piliečiams.

(žr. 69, 70, 73,74, 79 punktus ir rezoliucinę dalį)